

У Цюменскай вобласці, за дзве з паловай тысячы кіламетраў ад Беларусі, нашу краіну ведаюць не толькі як гандлёвага партнёра, але і як... далёкую радзіму. Там, у аддаленым вёсках, захавалася беларуская мова яшчэ дарэвалюцыйнага ўзору, рыхтуюць нацыянальныя стравы з бульбы і спяваюць беларускія песні. Пра тое, як жывуць нашы суайчыннікі ў Сібіры, карэспандэнту «Звязды» расповёў Уладзімір ШУГЛЯ, ганаровы консул Беларусі ў Цюмені, старшыня Цюменскай абласной арганізацыі «Саюз — інтэграцыя брацкіх народаў».

АД БЕЛАРУСКАСЦІ ДА БЕЛАРУСІ

— Уладзімір Фёдаравіч, наколькі мне вядома, вашы бацькі былі беларусамі. А вы лічыце сябе беларусам?

— Я беларус. Так атрымалася, што нарадзіўся я ў сям’і вайскоўца, таму бацька часта пераязджаў з гарнізона ў гарнізон. Часам я нават кажу, што нарадзіўся на колах. Таму, нягледзячы на тое, што мама была з Барысава, тата — з Гродзенскай вобласці, я нарадзіўся ў Расіі, а вось чатыры старэйшыя сястры — яшчэ ў Беларусі. Няхай жылі мы далёка ад гістарычнай Радзімы, беларускасць у нашым укладзе была. Нават самае простае — у побыце часта выкарыстоўваліся беларускія словы «цубуля», «юшка». Праўда, па-беларуску я не размаўляю, бо ўсё жыццё пражыў у Расіі. Яшчэ вельмі часта ў сям’і заходзіла гутарка пра Беларусь, і нацыянальнасць мы заўсёды пісалі адну — беларусы. Чацвёрта маіх дзяцей, што таксама нарадзіліся ў Беларусі, па нацыянальнасці таксама беларусы.

— Раскажыце, як вы сталі ганаровым консулам?

— У людзей бывае цяга да чагосьці. У мяне яна таксама была: даведацца пра свае карані. Дасягнуў гэтай мэты — адчуў сябе больш моцным. Моі радавод узохдзілі да XVII стагоддзя, і дагэтуль мае сваякі жывуць у Карэліцкім раёне. Гэта першае.

Другое — палітычны складнік. Калі разваліўся Саветскі Саюз, я задумаўся над тым, каб стварыць нацыянальна-культурнае таварыства. І яно з’явілася: «Аўтаномія Беларусі» аб’яднала ўсіх тых, хто не забыў беларускую культуру. А ў 2005 годзе ўзнікла новае аб’яднанне «Саюз — інтэграцыя брацкіх народаў», куды могуць уступіць усё людзі, арганізацыі, якім не абыхавалася Беларусь. Ужо ў той час мне хацелася, каб Цюменская вобласць і Беларусь падтрымлівалі не толькі культурныя сувязі, але і ганд-

ДАЛЁКА АД РАДЗІМЫ: нашы суайчыннікі ў Сібіры

Уладзімір ШУГЛЯ з’яўляецца не толькі актыўным грамадскім дзеячам — часта вольны час ён прысвячае паэзіі. Выдадзены не адзін яго зборнік, а за кнігу «Чацвёртае вымярэнне» яму прысвоілі званне лаўрэата рэгіянальнага конкурсу «Кніга года — 2013» у намінацыі «Лепшыя патрыятычная кніга». Многія свае вершы ён прысвячае гістарычнай радзіме і землякам.

Душа неотрывна от Минска... Кореличи... В небе межа... Крелпленная кровным единством, Парит над Отчизной душою.
(В сибирском замужье)

яны дабіраліся самастойна, у Сібіры іх прэзвалі самаходамі.

— У Сібіры пражывала вялікая колькасць старавераў, якія вядуць даволі замкнёны лад жыцця. Якія складваліся адносіны беларусаў-перасяленцаў і мясцовых жыхароў?

— Разумеецца, тут праблема не ў нацыянальнасці, а ў рэлігійных перакананнях. Старавер нават коняку і шаверцу не дае. Або дае, а потым выкіне. Гэта ўсё розніца пахудоў да рэлігіі. Таму нават калі праваслаўны рускі, а не беларус, прыязджаў у Сібір — стараверы ставіліся да яго гэтак жа. Што тычыцца іншых мясцовых жыхароў, то з імі адносіны ў беларусаў складаліся вельмі добрыя і асіміляцыя прыходзіла вельмі хутка. Але засталіся глухія вёскі — напрыклад, у Вікулаўскім раёне Цюменскай вобласці. Там захаваўся кампактныя паселішчы бел-

ларусаў і побыт іх застаўся практычна нязменным — нават пасля таго, як у Сібіры выраслі цэлыя пакаленні людзей, якія ніколі не былі на радзіме.

— А беларускай мовай карыстаюцца ў побыце?

— Песні спяваюць на чыстай беларускай мове, а вось у побыце часцей гавораць на траянцы.

ПЕРАЕМНАСЦЬ ТРАДЫЦЫЙ

— Якія нацыянальныя абрады, звычкі захаваў беларусы Цюменскай вобласці?

— Варта назваць абрад пераносу абраза «Свечка», які існуе ў вёсцы Асінаўка Вікулаўскага раёна. Паводле падання, гэты абраз быў прывезены яшчэ першымі перасяленцамі з Магілёўшчыны, ён лічыцца захаваўнікам

жыхароў гэтай вёскі. Назва «Свечка» (насамрэч, гэта абраз «Уваскрэсненне Хрыстова») паказвае на тое, што сам абрад, хутчэй за ўсё, калісьці быў сумешчаны з распаўсюджаным раней у некаторых раёнах Беларусі народным святам, якое сыходзіць каранямі ў дахрысціянскую гісторыю. У вёсцы існуе традыцыя — кожныя Каляды пераносяць абраз з адной хаты ў другую, дзе ён будзе захоўвацца ўвесь наступны год.

— Калі ў Цюменскай вобласці так шмат беларускіх перасяленцаў, то, можа, там ёсць і рэстараны беларускай кухні?

— На жаль, рэстаранаў менавіта беларускай кухні ў нас няма. Само слова «Беларусь» у назве некаторых устаноў прысутнічае (напрыклад, кавярня «Белая Русь»), але рэстаранаў, кавярняў беларускай кухні пакуль няма. Трэба камусьці прыхецаць да нас і заняцца гэтым.

СВАЯ ГАЗЕТА Ў ЦЮМЕНИ

— Раз у квартал у абласной газеце выходзіць разварот, дзе распавядаецца пра беларуска-расійскія адносіны. Раскажыце пра гэты падрабязней. Хто рыхтуе матэрыялы? Ці ўдзельнічаюць у гэтым беларусы-перасяленцы?

— Газета называецца «Саюз — інтэграцыя брацкіх народаў», гэтак жа, як і арганізацыя. Але яна ідзе не як асобнае выданне з уласным накладам, а як дадатак да абласной «Цюменскай праўды», тыраж якой складае 15 тысяч асобнікаў. Газета выходзіць раз у тры месяцы. Праўда, за яе выхад даводзіцца асобна плаціць.

Мы апісваем нашы гандлёва-эканамічныя сувязі з Беларусцю, справы, якімі займаецца ганаровы консул, а таксама нашы беларускія святы... Часам падключаліся чытачы-беларусы, так што ў нас ёсць і пазаштатныя карэспандэнты. Напісачу ў нашу газету могуць і людзі з Беларусі, якім не абыхавілася іх земляк-перасяленцаў. Надзея ЮШКЕВІЧ.

Эканоміка: ад прыватнага да агульнага

«Беларусь будучыні — гэта краіна з развітай фінансавай сістэмай, сучаснымі плацежнымі сістэмамі, стабільнымі цэнамі, адкрытай канкурэцыйнай банкаў, страхавых кампаній, пенсійных, інвестыцыйных, венчурных і іншых фондаў, гандлёвых сетак і дробнай розніцы» — гаворыцца ва ўступе да «Нацыянальнай платформы бізнесу Беларусі — 2014». Да яе прэзентацыі на ХV Асамблеі дзелавых колаў засталася каля месяца. Цяпер жа вышэйназваны праект выстаўлены на агульнае абмеркаванне, і кожны можа ўнесці свае заўвагі.

Прапановы з усяго свету

Нагадаем, што ўжо на працягу 8 гадоў бізнес-саюзы і асацыяцыі, якія ўваходзяць у Рэспубліканскую канфедэрацыю прадпрыемальніцтва (РКП), штогод рыхтуюць і перадаюць дзяржаўным органам документ пад назвай «Нацыянальная платформа бізнесу Беларусі» на бягучы год. Гэта, на думку распрацоўшчыкаў, комплексныя прапановы беларускіх прадпрыемальнікаў па палітычных дзелавых клімату краіны. Дык вось, перапрацаваны ўжо 11 разоў праект размешчаны на розных інтэрнэт-рэсурсах і жыве ўласным жыццём. Уладзімір Карагін, старшыня Мінскага сталічнага саюза прадпрыемальнікаў і прадаўцаў і кіраўнік РКП, прадстаўляючы вышэйзгаданы праект, заявіў, што ўжо пачалось актыўнае абмеркаванне: «Хутка

Платформа будзе прымацца на 3 гады

У праекце документа, па словах Уладзіміра Карагіна, змешчаны не толькі «прыватныя» пытанні: зменычынны на падаткі і да таго падобнае. «Мы прапануем цэлую сістэму, комплекснае рашэнне. Галоўным у платформе з’яўляецца наша мадэль Беларусі — якой мы яе бачым. Без канцэпцыі, бачання, якой краіна павінна быць праз дзясяці гадоў, наўрад ці ёсць сэнс прапанаваць нешта для бізнесу. Усё гэта будзе разглядацца, як «шктуры інтарэс».

Між іншым, паралельна вядзецца праца па даследаванні Індэкса дзеловага аптымізму. Прымячальна, што ў анкеце з’явіліся два дадатковыя пытанні:

«Ці задаволены вы станам дзялогу бізнесу і ўлады?» і «Назвавіце тры асноўныя праблемы беларускага бізнесу». «Мы атрымваем канкрэтныя адказы канкрэтных людзей. Гэта вельмі важна, каб не казалі, што галаслоўна даём нейкія ацэнкі», — падкрэсліў кіраўнік Саюза прадпрыемальнікаў. Вынікі будуць 22 лютага. Акрамя таго, напрыканцы лютага бізнес-супольнасць збіраецца правесці спецыяльныя аналітычныя даклад аб стане прадпрыемальніцтва ў Беларусі і ў свеце. «Ён будзе прадастаўлены Прэзідэнту. Потым гэты даклад стане складнікам платформы», — паведаміў Уладзімір Карагін. Ён жа звярнуў увагу на тое, што, напэўна, «гэта апошняга гадавая платформа. Хутчэй за ўсё, далей мы прыйдзем да таго, што яна будзе прымацца на 3 гады. А пытанні сярэдаўня і кароткатэрміновы перспектывы будзем абнаўляць штогод».

Ліцэнзіі для гандлю?

Гаворачы пра платформу, старшыня ГА «МССПП», закраўніў і іншыя пытанні. Напрыклад, ён расказаў аб тым, што з’явілася ахвотныя зрабіць больш жорсткімі парадкі ў галіне гандлю. Маўляў, у Міністэрства эканомікі паступіла прапанова аб

увядзенні ліцэнзіі і на рознічні, і на аптovy гандаль. «Мы супраць увядзення ліцэнзіі, — заявіў Уладзімір Карагін. — Але мы за парадак. І прапануем ствараць гандлёвыя асацыяцыі. Ды і па адным гандляр не выжывуць. Неабходна аб’ядноўвацца і для закупкі тавараў, напрыклад». Той жа думкі пратрымліваецца і Віктар Маргелаў, першы віцэ-старшыня Мінскага сталічнага саюза прадпрыемальнікаў і прадаўцаў: «Лепш увесці самарэгуляванне ў гандлі. Могуць быць створаны мясцовыя і нават раёныя асацыяцыі, якія будуць сачыць за парадкам». Аднак непакоя бізнес-супольнасці не мае падстаў. Як паведамілі «Звяздзе» ў прэс-службе Мінэканомікі, пытанне аб вяртанні да ліцэнзавання аптовага і рознічнага гандлю, якое было адменена ў 2010 годзе, не разглядаецца. «Мінэканомікі не займаецца распрацоўкай або разглядам праекта якая-небудзь нарматыўнага акта, які прадугледжвае вяртанне да ліцэнзавання гандлю. У міністэрства, у прынцыпе, паступае шмат прапаноў па розных пытаннях, аднак у нас ёсць свая пазіцыя, і прапанова не азначае, што згодна з ёю будзе прынята пэўнае рашэнне», — заявілі ў прэс-службе вядомага. Там

Іпэшнікам дадуць наймітаў?

Уладзімір Карагін паведаміў і яшчэ адну прыватную навіну. Па яго словах, цяпер зноў пачынае актыўна абмяркоўвацца пытанне прадастаўлення права індыўідуальным прадпрыемальнікам мець наёмных работнікаў. «У дзяржорганах нават абмяркоўваецца праект, па якім будуць прадастаўляць пільныя работнікі прадпрыемальнікам у сферы вытворчасці, да трох — у сферы гандлю і гэтак далей. Але ўмова для такога права — пераход на агульную сістэму падаткаабкладання».

Складаная сітуацыя з даўгамі

Адна з важных праблем беларускага бізнесу — зацвягненне дзяржпрадпрыемствамі тэрмінаў разліку з ім за аказаныя паслугі. Па словах Уладзіміра Карагіна, сёння многія дзярж-

прадпрыемствы маюць даўгі перад прыватным бізнесам. Гэты факт нават прымусіў прадпрыемальнікаў задумацца, ці варта змагацца за дзяржзаказы. «Раней мы казалі: дайце, маўляў, прыватнаму бізнесу 10% ад дзяржзаказаў. Але сёння ўдзел у дзяржзаказе — гэта свайго роду пакаранне для бізнесу», — адзначыў кіраўнік РКП. Члены бізнес-саюзаў скардзяцца на тое, што чакаць аплаты ад дзяржпрадпрыемстваў прыходзіць месяцамі, а то і гадамі. Не даламагаюць справіцца з даўжнікамі нават судовыя рашэнні, якія проста не выконваюцца. «Пра што можа іці гаворка, калі, на звесткаў Мініста, на кожнага судовага выканаўцу прыпадае каля 600 спраў?» — здзіўляюцца прадпрыемальнікі... У той жа час Уладзімір Карагін адзначае, што пэўныя зрухі ў вырашэнні праблемы ёсць: напрыклад, траеціяскай суды, якія бываюць эфектыўнай формай вырашэння гаспадарскіх спрэчак. «Аднак мала выйграць спрэчку — трэба, каб табе яшчэ і вярнулі грошы», — кажа кіраўнік РКП.

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ

Нефармат

У кабінет знаёмай старшын сельсавета прыйшла жанчына... Да Святланы Мікалаеўны, як і да многіх іншых яе калег, людзі прыходзяць з рознымі пытаннямі, у тым ліку сямейнымі. Найбольш, калі ў сям’і непарадак: жанчыны скардзяцца, просяць дапамогі альбо парады, калі муж п’е ці праўляе агрэсію. На жаль, здараецца такое, што мужчыны шукаюць управы на жонка-п’яніц, якія забываюцца пра дзяцей... А тут (старшыня вельмі здзіўлілася) прыйшла жонка, якая мае, на першы погляд, узорную сям’ю. Яны прыхэлілі ў аграпрадком гадоў дзесяць таму. Спецыялістам-маладжадом выдзелілі дом ад гаспадаркі. Тут нарадзіліся дачушка, пайшла ў садок, затым — у першы клас. Абое працуюць, на рабоце ніякіх нараканняў не маюць.

А пачала наведвальніца з таго, што тут у яе няма ні сваякоў, ні блізкіх сяброў, з кім можна было б падзяліцца набалелым, параціца. Жыццё сваё яна даўно лічыць невясёлым з-за... незвычайнай сквапнасці мужа. Яго імкненне да эканоміі стала маніякальнай ідэяй. Грашмына ён распараджаецца асабіста, забірае іх да капейкі. На ўсе пакупкі спісы складаюцца загадзя. У спісе ўваходзяць самыя неабходныя прадукты. Мыла, мыійныя сродкі, элементарная касметыка выдаюцца, нібы ў войску, на заддзены адрэзак часу. Нешта з адзення купляецца рэдка, патрэба ў новай рэчы вызначаецца калі муж п’е ці праўляе агрэсію. Даходзіць да абсурду, — расказвала жанчына, у садок дзіцяці ўвешчэ каб патрэбны то альбомы, то фарбы, алюкі, фламастэры. Усё гэта набываецца з сапраўднымі скандаламі.

— Як сорамна мне было, — ужо не ўтойвала слёз маладая мама, — што маі дзючкіна, адна ў групе, заўсёды хадзіла ў зацыраваных калготках. Тут жа вёска, усё адно аднаго ведаюць. І не раз чула, забіраючы малую з садка, як пасмейваліся ў наш бок іншыя маладзіцы, што нідзе не працуюць, але дзавалююць сабе нармальна апрацаваныя дзючкі. Пра сябе ўжо гаварыць не дзаводзіца. Які агідна бачыць сядзе за рабочым сталом у канторы і ўвесь час думаць, каб не заўважылі дзіравыя калготы.

На ўсё яе спробы пагаварыць з мужам, ён, як сціна, трымаўся сваёй пазіцыі: трэба адкаляваць грошы на «чорны» дзень, ці мала, што ў жыцці можа здарыцца, няма чаго «смеіцца» грашмына, строіць з сябе нейкіх багачеяў. Яна чытала кніжкі па псіхалогіі, спрабавала знайсці прычыны такіх паводзін у яго дзіцяцістве, сям’і. Але нічога не знаходзіла: сям’я як сям’я.

Цяпер жа яна прасіла нейкай парады, а старшыня сельсавета проста разгубілася. Мужа гэтай жанчыны яна ведала як добрага спецыяліста сельгаспрадпрыемства. Кандыдатура яго ўвесь час фігуравала ў рэзерве кадраў на кіраўнікоў. Нічога дрэннага не маглі сказаць пра чалавека суседзі альбо знаёмыя.

НАВІНЫ

ПАДЗЕІ

ФАКТЫ

НАВІНЫ

ПАДЗЕІ

ФАКТЫ

НАВІНЫ

ПАДЗЕІ

ФАКТЫ

ПАДАТКОВЫХ «УХІЛІСТАЎ» ЗЛАВІЛІ ЗА РУКУ

Дэпартамент фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржаўнага кантролю спынена дзейнасць аднаго з «кліентаў» звычайнай групы, якая, выкарыстоўваючы рэзкімі падкантрольных ёй ілжэпрадпрыемальніцкіх структур, дапамагала ўхільвацца ад выплаты падаткаў суб’ектам гаспадарання рэальнага сектара эканомікі.

Было выяўлена, што дырэктар камерцыйнай арганізацыі, якая займаецца аптвым гандлем камп’ютарнай тэхнікай і камплектуючымі, у 2012 годзе і ў першым паўгоддзі летас занёс загадзя лжывыя звесткі ў падатковыя дэкларацыі, калі ў бухгалтэрыі выкарыстоўваліся фіктыўныя дакументы лжэструктуры. А ў выніку падпрыемства неадпалаціла ў бюджэт падаткаў на суму больш за 700 млн рублёў, паведаміў родакцыі намеснік начальніка аддзела Дэпартамента фінансавых расследаванняў КДК Беларусі Юрыі КАРДЫМОН.

За ўрон дзяржаве ў асабіста буйным памеры дэпартаментам была распачата крымінальная справа. За падобныя падатковыя свавольствы «ухілістам» пагражае максімальнае пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі да сямі гадоў з канфіскацыяй маёмасці і з пазбаўленнем права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю. Зараз на рахунках прадпрыемства «заблукравана» больш за 600 млн рублёў, акрамя таго, канфіскавана 15 тысяч долараў. Кіраўнік камерцыйнай структуры затрыманы і змешчаны ў ізалятар.

Сяргей КУРКАЧ.

УСЁ ГОРШАЕ... ДЗЕЦЯМ?

Больш як 17,6 тысячы слоікаў пратэрмінаванага дзіцячага харчавання на агульную суму каля 62,8 мільёна рублёў знаходзіліся ў Віцебску на складзе прыватнага прадпрыемства. Супрацоўнікі ўпраўлення Дэпартамента фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржкантролю па Віцебскай вобласці знайшлі няякасны тавар і арыштавалі.

— На складзе былі слоікі дзіцячага харчавання «Яблык», «Яблык і груша», «Моркка і сліва» і іншыя — гандлёвай маркі «Юўка», вытворчасці віцебскага прадпрыемства. Тавар захоўваўся без дакументаў, якія пацвярджаюць яго набыццё. Таксама высветлілася, што грамадзянін, уласнік слоікаў з харчаваннем, не з’яўляецца арандатарам складскага памяшкання. Ніякіх дамоўленасцяў па захоўванні тавараў паміж прадпрыемствам, на складзе якога знаходзіўся тавар, і ім не было. Апошні прыцягнуў да адміністрацыйнай адказнасці, — паведамілі «Звяздзе» ва ўпраўленні.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ГЭТА БУЎ НЕ САПРАЎНЫ ПРАБА

Супрацоўнікі аддзела па барацьбе з эканамічнымі злачынаствамі Першамайскага РУУС сталіцы затрымалі адказную асобу адной з будаўнічых арганізацый, якая раскрасдала бюджэтныя грошавыя сродкі, выдзеленыя на будаўніцтва аб’екта.

— На працягу года падпісаліся фіктыўныя акты выкананых работ, у кішэню адказная асоба за гэты час паклала больш за 60 мільёнаў рублёў, — распавяла «Звяздзе» прэс-афіцэр Партызанскага РУУС Г. Мінска Святлана Біліцкая. — Уся схема была вельмі прадуманай: прабаб прыняў на работу грамадзяніна, якому спраўна плаціць заробак. Пасля звальнення работніка грошы перанайшаму налічваліся на картку, быццам за выкананыя аб’ёмы на будаўнічым аб’екце. Толькі ні сам колішні работнік, ні заказчык будаўнічых работ пра тыя налічэнні нічога не падазравалі. Прычым у аператыўнікаў ёсць падставы меркаваць, што гэты эпізод з раскрасданнем грошай — не адзіны выпадак злоўжывання службовым становішчам прадпрыемальнага прабаб. Зламаўнік ужо прызнаў сваю віну і пакрывае нанесеную шкоду.

ЛЕДЗЬ НЕ «ПРЫВАТЫЗАВАЛІ» 30 ТОН ЧЫГУНУ

З Мінскага трактарнага завода спрабавалі скрасці 30 тон металу агульным коштам 137 мільёнаў рублёў.

— Значыную схему распрацаваў 52-гадовы электрамонтёр прадпрыемства. Згодна з ёй, кіроўца аднаго з цэхаў павінен быў вывезці нагляджаны да крадзяжу чыгун за тэрыторыю завода. Дапамогу ў гэтым яму аказваў узяты «ў доллю» ахоўнік, хто праводзіў догляд грузу. У выніку, падманушы крамяўшчыка, крымінальнае трыа загрузіла грузаік металамі і беспераходна пакінула тэрыторыю завода, — паведаміла прэс-сакратар Партызанскага РУУС Г. Мінска Ганна Чыж-Літаш.

Пакуль планаваліся пошукі патэнцыйнага пакупніка, скрадзены груз вырашана было часова складзіраваць у лясным масіве паблізу Калодзішчаў. Але як толькі машына прыбыла на месца, зламаўнік заўважыў супрацоўніка аддзела па барацьбе з эканамічнымі злачынаствамі Партызанскага РУУС сталіцы. Агульны кошт вывезенага чыгуну склаў 137 мільёнаў рублёў. Рашэннем суда кожны з мужчын быў прыгавораны да чатырох гадоў пазбаўлення волі з канфіскацыяй маёмасці, з адтэрміновай пакарання на тры гады.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ГПС ЯК АЛІБІ

Шэраг крадзяжоў быў здзейснены ў Калінкавічах, пачынаючы з сярэдзіны лета мінулага года. Невядома значыцца ў кватэрах і прыватных дамах забіраў грошы і ювельнікі ўпрыгажэнні. Супрацоўнікі міліцыі праводзілі картатлівыя работы па гэтых справах і толькі сёлета выйшлі на след. Пра гэтым значную дапамогу ў раскрыцці аказалі грамадзяне, у прыватных дамах якіх усталяваны сістэмы відэаназірання, адначасна першы намеснік начальніка УУС Гомельскага аблвыканкама Сяргей Дзямкоўскі.

Злодзеям аказаліся 34-гадовы жыхар райцэнтра, які быў раней асуджаны за крадзяжы. Пасля вызвалення ён хутка ўспомніў старое «рамяство» і пад покрывам ночы выходзіў «на справу». Прабіраўся ў прыватныя дамы, выстаўляў шыбы. Пакуль гаспадары спалі ў суседнім пакоі, шукаў грошы, банкаўскія карткі, каштоўнасці. Дарчы, з банкаўскіх рахункаў па некаторых картках грошы былі зняты толькі таму, што... на іх былі надрапаны пін-коды!

Некалькі разоў да гэтага грамадзяніна прыходзілі супрацоўнікі міліцыі. Аднак ён сустракаў іх... з гіпсам на назе, таму падзэрэнні зніклі. Як пазней высветлілася, пасля чарговага «набегу» злодзеі вяртаўся дадому і накладваў сабе на нагу «муляж» гіпсу ў якасці «алібі».

Пасля таго, як былі сабраны неабвержныя доказы дачынення хітрага злодзея да здзяйснення крадзяжоў, яго затрымалі па месцы жыхарства. Зараз супрацоўнікі СК праводзяць комплекс мерпрыемстваў, каб устанавіць усё эпізоды супрацьпраўнай дзейнасці.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ВЫЦЯГНУЎ МАБІЛЬНІК НА ВАЧАХ У МІЛІЦЫЯНЭРАЎ

У сталіцы малады чалавек вырашыў абкарасці нецярпозага мужчыну. Як высветлілася, на вачах у АМАПаўцаў...

Увечары адзін з нарадаў АМАП ГУУС нёс службу па ахове грамадскага парадку на дваровых тэрыторыях вуліцы Прытыцкага. Міліцыянеры звярнулі ўвагу на чалавека нападлітку, які прысеў на лаўку. Толькі сабраліся падйсці да яго, як да таго падсеў яшчэ нейкі малады чалавек. Супрацоўнікі вырашылі паназіраць за развіццём сітуацыі.

Падсеўшы, грамадзянін фан нешта спытаў у суседа, потым некалькі разоў пахлопаў таго па кішэнях, затым падняўся і сабраўся зыходзіць. Тут міліцыянеры і падшылі да лаўкі і прапанав